

villig til at bringe andre Byer under lignende trykkede Forhold. Det har været mig noget overraskende, at der er knyttet saa vidgaaende Betragtninger til dette ganske simple Spørgsmaal om Vort salg af en Statseiendom, og at man har troet i Virkeligheden at kunne gjøre gjældende, at den forskjellige Maade, hvorpaa denne Eiendom blev realiseret, skulde have en saa indgribende Betydning for en By eller Egn her i Landet eller, naar man vil gaa videre, for Samsfundets Udvikling i det Hele. Det har for mig været meget overraskende, dels fordi det forekommer mig, at der har været meget grundig Tid til, at disse særlige hillerødste Interesser kunde have gjort sig gjældende forinden, som f. Ex. paa den Maade, at man i Hillerød eller blandt dem, der interessere sig for Hillerød, var bleven enig om selv at købe Eiendommen. Det havde været det Simpleste af Verden, og dersom det er et Livsspørgsmaal for Hillerød By, forekommer et Offer af 50,000 Kr. mig ikke at kunne være afgjørende, og til at forberede et saadant Kjøb, dertil har Liden i Virkeligheden været tilstrækkelig lang, da det lige siden 1871 har været bestemt, at Eiendommen skulde sælges nu. Ogsaa i en anden Henseende have disse Betragtninger været mig noget overraskende. Dersom det virkelig var et saa vigtigt Spørgsmaal for Samsfundets Udvikling, at der gaves Leilighed til at købe Jord til mindre Jordbrug, saa forstaaer jeg slet ikke, at man ved Tilbuddet om at sælge disse mindre Jorder har mødt saa liden Lyft til at erhverve dem. Man ønsker nu fra Flertallets Side, at disse Parcellers Salg skal finde Sted i Løbet af 8 Aar, jeg huster ikke ganske Tallet, men i et temmelig stort Tal; man forudlægger altsaa, at der ikke alene er Erang til saadanne, men at der ogsaa vil være rundeligt Spørgsmaal om saadanne Parceller, at de ville kunne afhendes til klækkelige Priser. Hvorledes lader det sig imidlertid bringe i Harmoni med, at man nu ved gjentagne Dyrkaar ikke har kunnet faae nogenlunde anstændige, jeg siger ikke engang tilfredsstillende, Bud paa disse Parceller? Det er dog i Virkeligheden ikke, fordi det er en saa overvættens Mængde, der er lagt paa Markedet paa een gang; er der en saadan Erang her i Landet til at skabe nye Bøndergaard — Konkurrencen er jo aaben for hele Landet og ikke blot for Egner — er det saa saameget at udbyde 4, siger og skriver fire Bøndergaardses Jord? Det forekommer mig, at selve Udsaldet af disse Auktioner modsigede Herrerens Betragtning, at der er en saadan Erang tilfede til at erhverve den Slaags Jord til Bebyggelse her i Landet, i hvert Tilfælde giver det et mindre Haab om, at man vil kunne slippe skadesløs fra den tvungne Udparcellering, selv om der gaves en noget længere Tidsfrist til at foretage den. — Jeg maa altsaa fastholde mit finansielle Standpunkt lige overfor denne Sag og maa i Genhold dertil gjentage, at Vædrings-

forslaget under Nr. 1 vil jeg ikke kunne modtage, at Vædringsforslag Nr. 2 vil jeg kunne gaa ind paa, men at jeg ikke kan gaa ind paa Underændringsforslaget Nr. 3. — Jeg erindrer ikke, om jeg ved 1ste Behandling bemærkede, at det Bud, der er gjort mig, er gjældende til 1ste Januar. Jeg erindrer ganske bestemt, at jeg dengang udtalte, at jeg maatte have dette Things Afgjørelse inden Jul. Jeg vil altsaa, forsaavidt som 3die Behandling ikke skulde blive tilendebragt her, forinden tillade mig at betragte Afgjørelsen ved 2den Behandling som den definitive, og jeg beder udtrykkelig om, at det, dersom jeg skulde feile deri, maa blive fremhævet, thi i saa Tilfælde kan jeg kun betragte 2den Behandling som Intet. Jeg maa have Afgjørelsen for at kunne handle forsvarligt som Finantsminister.

Ordføreren (Clausen): Efter den Stilling, som Udvalgets Flertal har taget til denne Sag, kan man just ikke glæde sig meget over den Stilling, som vi nu have hørt, at den meget ærede Finantsminister indtager. Jeg finder dog Anledning til at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremkommet dels fra den høitærede Finantsminister, dels fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Deres Betragtninger saldt for en væsentlig Del sammen deri, at i det Diehlt, at man skulde gaa ind paa det principale Forslag, og Staten skulde overtage Styrelsen af Gaarden, saa vilde Driften af den Gaard give et stort Tab, idet, som det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 3die Valgkreds mente, der endog saa ikke vilde blive nogen videre Indtægt for Staten, dersom Gaarden skulde drives paa den Maade. Det kan være muligt, at der vil afstedkommes et lille Tab. Vi se jo desværre, at Bestyrelsesudgifterne ved de Eiendomme, der drives for Statens Regning, ere forholdsvis større end ved alle andre Eiendomme, men at disse Bestyrelsesudgifter skulle være saa store, at de skulde kunne medtage indtil Overstudet, som Gaarden giver, det er en Umulighed. Som Forholdene nu ere, har den Forpagter, der bestyrer Gaarden, maattet svare over 24,000 Kr. aarlig til Staten og har endda sin Løn selv. Naar han nu traabte fra, og Staten skulde sætte en anden Bestyrer ind paa Gaarden for at bestyre Eiendommen, da kan man dog ikke gaa ud fra, at denne Bestyrelse skulde blive blot henimod 24,000 Kr. dyrere aarlig, Børherre bevare os, det vilde være altfor slem; men noget Andet er, at Staten mulig vilde komme til at renoncere paa en Del af de 24,000 Kr., maaste et Tusind eller to om Aaret i Løbet af de 4, 6 à 8 Aar, som det kunde være, inden hele Eiendommen blev solgt. Det vilde vijnok ikke være nogen stor Kapital i Sammenligning med den Jordel, det vilde medføre, om Eiendommen blev realiseret paa den i Vædringsforslaget foreslaede